

Eximio ac praeclarac spei
Adolescenti

CHRISTIANO
Gottlieb
TRENDELIO

Lesnensi Polono,
Bonarum Artium in Gymnasio
Thorunensi Studiofo solertissimo,

Cum
inopinata morte d. XXII. Aug.
A. d. b. ccXII.

sopitus
d. XXVI. Ejusd. mens. & An.
in Coemeterio Georgiano
solenni exequiarum ritu
contumularetur,

suo in vita commilitoni dilectissimo
ultimum amicitiae officium
praestare,
ac monumentum ponere voluerunt

Primae Curiae Auditores.

T H O R V N I I,
Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMN.
Typographus.

ERgone qui coluit divinæ Palladis artes
Vitali rupto stamine fata subis.
Siccine Phœbei pæcelsa cacumina montis
Squalenti pulsat trux Libitina pede?
Sic est; Gymnasia non postumus inter alumnos
Proh dolor! optatum labitur ante diem.
Fletibus ora rigat Parnasi turba novena,
Neve pudet ruptis exululare comis.
Carmina læta tacent; scelus est duxisse choreas:
Non juvat albenti pleetra movere manu.
Ipse chori Præses Musarum flavus Apollo
Nati dilecti tristia fata dolet.
Nec minus accurrit sociorum turba piorum
Effuso tristes imbre rigante genas.
Ævi vernantis florem viridemque juventam
Lethæus somnus sub sua jura vocat.
Horror membra quatit, scribendi nulla facultas
Est mihi, nec numeris nectere verba juvat.
Scilicet ingenio præclarus & indole rara
Cogitur immiti subdere colla neci.

Im.

Imbuit egregia mentem probitate fideque,
Forti despexit pectore quodque nefas.
Post ubi paulisper juveniles tangeret annos
Aonii petiit montis amoena juga.
Non obstat glacies brumae, non torrida mesfis;
Impiger adscendit culmina celsa petrae.
Ut sudore madens venator oberrat in altis
Montibus & fulvo sedulus instat apro.
Ut solet ad metam gressu properare citato
Cursor, qui ludi præmia ferre cupit.
Plus erat in nostri defuncti pectore clausum
Quam capere ut viridis sæpe juvenia queat.
Hinc illi tribuit studiosos inter alumnos
Primum, quo dignus, doctus Apollo locum.
Ille voluptates mundi luxumque nocentem
Odit, ceu lentæ toxica nigra stygis.
Impia sacrilegae vitavit crimina turbae
Aspidis ut fugimus sibila blanda mali.
Iurgia lascivæ damnavit vana cohortis:
Rixari magnum credidit esse nefas.
Vidimus hunc svavi morum dulcedine magnos
Urbis Primates conciliaffe sibi.
Hinc spem concepi firmam rebarque futurum
Ut mox virtutis præmia larga ferat.
Sed spes cassâ fuit, tenuesque recesit in auras,
Eheu mature, *Frater amande*, cadis!

Cur

Cur autem tanto rivo perfundimus ora?
Defunctum Fratrem sicne dolere decet?
Sat maduere genæ, lachrymas cohibete Parentes,
Abstergat flentes candida lana genas.
Filius inſveti conſcendit limina coeli,
Atque Deo aeterno carmina ſancta canit.
Naufraga turgentis pelagi ſubducta ruinis
Cymba, tenet portus littora tuta ſui.
Non urget luſtus trepida formidine mentem,
Obtinuit finem cura maligna ſacrum.
Ergo gratamur laetanti fronte quietem,
In coelis altis quam ſine fine capis.

